

[Holger Larsen.]

disse Forhold at gøre Sygeforsikringen tvungen. I Bemærkningerne til Lovforslaget og ogsaa i sin Fremsættelsestale har Ministeren peget paa den store Udbredelse, Sygekasserne har faaet i vort Land, og han har navnlig peget paa, at til Trods for, at det er en frivillig Forsikring, har vi været i Stand til her i Landet at faa langt, langt flere ind i Sygekasserne, end man har i noget andet Land, selv hvor der er tvungen Forsikring. Jeg synes, at dette peger i Retning af, at man bør bevare den frivillige Sygeforsikring, og jeg er fuldt ud enig med den højtærede Minister i, at Sygekasserne kan der bygges videre paa, men at man bør bevare det som en frivillig Sag, om Folk vil være Medlem af en Sygekasse, alene paa Grund af den store etiske Værdi, det har, at Folk selv gør noget for at sikre sig. Man skal, som den gamle Venstremand i sin Tid udtalte, „vise Villie til at ville noget selv“. Viser man denne Villie ved at indmelde sig i en Sygekasse, saa er Grundlaget til Stede, saa kan man paa samme Maade, som man i 1921 løste Spørgsmaalet om Forsorg for Invaliderne og de kronisk syge, løse Spørgsmaalet om Forsorg for de gamle Mennesker, der paa Grund af Alder, kan man sige, er blevet Arbejdsinvalid.

Jeg mener altsaa, at Grundlaget for Forsikring er bredt nok, men man bør naturligvis sikre sig, at alle, der viser denne Villie, kan komme med i Sygekassen og forblive der, for det er ikke tilstrækkeligt, at de viser Villie til at komme der, hvis de ikke har Evne til at forblive der. Man maa altsaa søge at ordne Sagen saaledes, at absolut ingen udelukkes, og et Middel hertil er selvfølgelig en Udbygning af Sygekasserne. Jo bedre Sygekasserne bliver, jo mere Statstilskud de faar, des lavere kan Kontingentet sættes, og jo lettere Adgangen til Sygekasserne er, des bedre bliver selvfølgelig Sygekasserne som Grundlag for en saadan Forsikring.

Helbredsbetingelserne for Optagelsen i Sygekasse er i det foreliggende Lovforslag de samme som efter den nuværende Ordning. Derimod har man med Hensyn til de økonomiske Betingelser slettet den Tilføjelse til § 6, Stykke 2, som kom ind i Loven i 1927, og som lød saaledes:

„De Indtægts- og Formuegrænser, som fastsættes i fremtidige Bekendtgørelser, skal være ens for alle de i 1ste Stykke nævnte Kategorier af Personer. — Hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, vil de i Bekendtgørelsen

fastsatte Indtægtsgrænser kunne forhøjes med indtil 20 pCt.“

Det var den Bestemmelse, som der stod megen Strid om, og jeg kunde endogsaa sige, at i alle Tilfælde under Debatten var det ikke saaledes, at det var Socialdemokrater og Radikale paa den ene Side, men der var ogsaa adskillige Venstremedlemmer, som var meget imod, at denne Tilføjelse kom ind i Loven. Den stred saa fuldkommen mod al tidligere Praksis, og nu er Forholdet det, at den Tid, der er gaaet siden, har vist, at vi havde Ret den Gang, vi gik saa stærkt imod denne Bestemmelse. Arbejdernes svingende Indtægter gør det i Virkeligheden ret og rigtigt, at man ikke har en saadan Bestemmelse. Vi har været stillet overfor Forhold, hvor man maatte smide Arbejderne ud paa Grund af denne Bestemmelse, og vi maatte en Maanedes Tid efter tage dem ind igen; saa var de blevet arbejdsløse, og saa var de fuldt berettigede til at være Medlemmer. Det er naturligvis et overordentlig usikkert Grundlag, og det er navnlig uheldigt, naar man skal bygge noget mere op paa dette Grundlag.

Gennem de mange Aar, hvor Sygekasserne har arbejdet sig op uden at have denne Indskrænkning, har Sygekasserne bygget paa en anden Bestemmelse, som var et ganske anderledes fast Udgangspunkt. Det var § 6, 1ste Stykke, hvor der stod „Ubemidlede Personer af Arbejderklassen“. Det siger sig selv, at hvis man skal over — og det haaber jeg, man skal — til en Nyordning af hele denne Forsorg her i Landet, saa maa man langt, langt hellere vende tilbage til dette faste Grundlag, saaledes at Kasserne kan regne med noget virkelig bestemt og Befolkningen kan regne med, at Folk med svingende Indtægter ikke behøver at nære Frygt for, naar de viser Villien til at komme ind i Kasserne, da en skønne Dag at blive smidt ud, fordi deres Indtægt er gaaet lidt for højt op. Naar denne Slutningsbestemmelse om de 20 pCt. foreslaas slettet, hænger dette sammen med, som det ogsaa vil ses af Bemærkningerne til Lovforslaget, at naar man sammenligner de øvrige Klasser af Befolkningen med Lønarbejderklassen, som danner Grundlaget, saa viser det sig, at 20 pCt.s Grænsen i visse Tilfælde vil være for lav en Grænse, og saa kan der være Tale om, at man i enkelte Tilfælde maa gaa højere op, og af den Grund har man slettet 20 pCt.s Grænsen.

Aldersbetingelserne for Indmeldelse i Kasserne er de samme som nu, nemlig fra 14 til 40 Aar. Derimod har man slettet de særlige Bestemmelser, som tillader saavel